

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 81 - Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, lov om afgift af lønsum m.v., afskrivningsloven og forskellige andre love. (Ophævelse af andelsbeskatningen, forhøjelse af visse lønsumsafgiftssatser, nedsættelse af afskrivningssatsen for store vindmøller, inddragelse af CO₂-kvoter under CFC-beskatningen, forhøjelse af afgiften af kaskoforsikringer for lystfartøjer m.v.).

Hermed sendes kommentar til e-mail fra Vagn Jørgensen, Sejlere på folkepension (bilag 32).

Holger K. Nielsen

/ Susanne Reinholdt Andersen

Vagn Jørgensen, der underskriver sig på vegne af sejlere på folkepension, har henvendt sig til udvalget i e-mail af 9. december 2012 (L 81 – bilag 32). Vagn Jørgensen har tidligere henvendt sig til Folketinget i e-mail af 24. november 2012 (L 81 – bilag 7), denne henvendelse er kommenteret i L 81 - bilag 24.

Vagn Jørgensen beder i sin henvendelse af 9. december om en redegørelse for, med hvilken bevæggrund og justification man i 1976 indførte afgiften, som opkræves hos landets kaskoforsikrede lystsejlere, men som samtidig ikke kommer søsporten til gode.

Vagn Jørgensen beder endvidere skatteministeren forholde sig til en udtalelse fra hr. Frank Aaen i Jyllandsposten om lovforslaget, idet Vagn Jørgensen på baggrund af udtalelsen finder det svært at tro, at der ikke er tale om i hvert fald en grad af ”misundelsesafgift”.

Endvidere bemærker Vagn Jørgensen følgende:

1. Skatteministeriets angivelse af, at over 60 pct. af redningsoperationer i danske farvande er fritidsrelaterede, er i bedste fald upræcist og i værste fald vildledende.
2. Det er ukorrekt, når ministeren på samrådet den 6. december oplyste, at der ikke fandtes en opgørelse, hvor man kunne se nøjagtig hvor mange redningsaktioner, der vedrører lystfartøjer, og henviser til figur 8, ”Fordelingen af søredningsoperationer indenfor hovedkategorien fritidsulykke” i Forsvarsministeriet publikation ”Skibsfartens og luftfartens redningsråds årlige redegørelse for sø- og flyveredningstjenesten 2011”, hvoraf der fremgår følgende fordeling for 2011 (fritidsulykker): dykning: 4, vandscooter: 1, tømmerflåde: 3, surfer: 32, speedbåd/motorbåd: 18, sejlbåd/motorsejler: 57, luftmadras/badedyr: 3, kano/kajak: 11, jolle 57, gummibåd 7, ingen båd involveret 19. Hertil bemærker Vagn Jørgensen, at kun 20,9 pct. af det samlede antal operationer vedrørte speedbåde/motorbåde og sejlbåde/motorsejlere, og at dette tal er meget langt fra det af ministeriet oplyste. Vagn Jørgensen bemærker videre, at resten af redningsaktionerne i hovedkategorien er gået til ulykker involverende luftmadrasser/badedyr, tømmerflåder, surfere, småjoller, kanoer og kajaker samt dykkere mv. Vagn Jørgensen spørger med baggrund i de nævnte tal, med hvilken retfærdighed ministeren vil begrunde, at det kun er de kaskoforsikrede lystsejlere, der skal betale for redningsaktioner, som i særdeles vid udstrækning ikke skyldes dem, når fritidsulykker samtidig kun er en af de mange hovedkategorier.

Endelig kritiserer Vagn Jørgensen på en række punkter ministerens udtalelser på samrådet, og udtrykker sin bekymring over, at man laver lovarbejde på et så slet oplyst grundlag, hvilket efter hans opfattelse ikke skærper tiltroen til kvaliteten af det parlamentariske arbejde.

Kommentar:

Det fremgår af det oprindelige forslag til lov om afgift af lystfartøjsforsikringer, lov nr. 413 af 20. august 1976, at formålet var at indføre en afgift, der i praksis virkede som en afgift på større lystfartøjer med fritagelse for mindre både som robåde, kanoer, kajaker og små sejljoller, for hvilke der sjældent blev tegnet særskilt forsikring.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til en senere omlægning af afgiften, at man med forslaget omlagde den gældende forsikringsafgift fra en præmieafgift til en afgift på 1 pct. årligt af den værdi, båden var forsikret for, og at man herved ville opnå en mere retfærdig beskatning. Det blev anført, at omlægningen af afgiften ville betyde en forøget afgift for næsten alle dyrere sejl- og motorbåde.

Den nu foreslåede forhøjelse af lystfartøjsforsikringsafgiften har til formål at finansiere driften af de radiobaserede maritime nød-, il- og sikkerhedstjenester i Danmark.

Ad 1. Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 2, L 81.

Ad 2. Der findes forskellige opgørelser over redningsoperationer, som ikke er entydigt sammenlignelige. Opgørelserne er foretaget på forskelligt grundlag, hvorfor der ikke findes nogen entydig statistik eller opgørelse på, hvor mange redningsoperationer, der specifikt vedrører lystfartøjer. Det bemærkes endvidere om de refererede oplysninger og den anførte konklusion, at bl.a. joller og windsurfere også er omfattet af lystfartøjsforsikringsafgift, hvis fartøjerne er særskilt forsikrede.